

Entrevista a Xavi Planas, dibuixant

"M'entusiasmaria formar part d'un equip que creés històries des de zero"

Xavi Planas Torrents (Mollet, 1978) és dibuixant vocacional i amant de tot el que alimenti el seu esperit creatiu: pintura, escultura, videojocs, efectes especials... Des del 2002 treballa a l'estudi Iboix, de Cardedeu, on s'ha especialitzat com a colorista de llibres de la factoria Disney. S'ha format amb la Carme Martín i a l'escola de còmic Joso. Durant dos anys va tenir una empresa d'espectacles, Iguana Events, i ell es cuidava de dissenyar i construir vestuari i escenografia. A la tardor va fer una exposició d'il·lustracions a La Fàbrica, "Viure del cuento". És de Santa Eulàlia i ara viu a la Garrotxa. Està al principi d'una carrera que voldria que el portés a viure la creativitat.

De sempre has volgut ser dibuixant.

Sí, tota la vida he tingut clar que ho volia ser! La meva mare anava a l'escola bressol i li deien: "A veure si saps quin és el dibuix que ha fet el teu fill". I sempre ho sabia.

De ben fet que estava?

En els altres dibuixos no s'entenia què havien dibuixat i en els meus sempre se sabia què hi havia dibuixat.

D'on et venia, dibuixar?

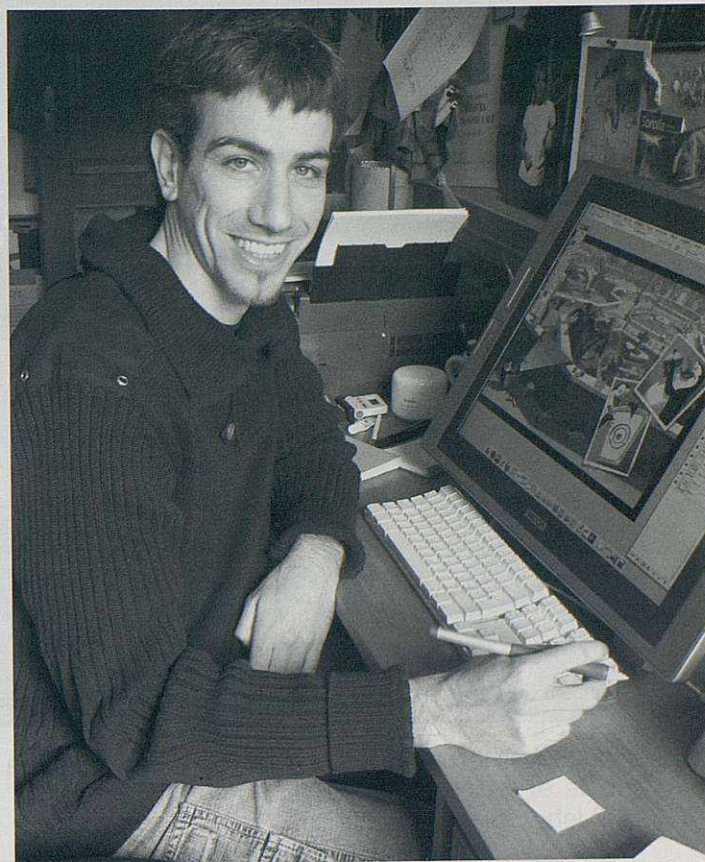
Suposo que de la meva mare, que li agradava dibuixar però no s'hi ha dedicat mai. Ella em feia dibuixos i jo els pintava.

Com ara!

Sí, es pot dir que ho he fet tota la vida! I des de ben petit, si m'ho preguntaven, jo sempre deia que volia ser dibuixant.

I a 18 anys vas fer el cop de cap.

La meva mare em va recolzar molt, i també vaig tenir sort d'una professora de La Vall del Tenes, la Maria Bassa, que em va ajudar perquè a casa em deixessin anar a l'escola de còmic Joso.

Toy Story, Cars, Aladín i Ratatouille són alguns dels llibres que Xavi Planas ha colorejat per a Disney.

Que ha sigut la teva formació principal.

Et vas formant tu mateix, però a l'escola Joso és on vaig anar específicament a estudiar això. També havia anat des de primer d'EGB fins al Batxillerat amb la Carme Martín. Eren classes de dibuix i també fèiem tallers. I després hi ha tot el que he anat aprenent a la feina, que és on n'aprens de veritat.

Per què?

A base d'anar veient què es necessita a les feines, de fixar-t'hi, de l'observació del treball dels altres, en vas aprenent. No et fan directament de mestres, però com que tu saps les tècniques vas veient com el dibuixant ha arribat a un resultat concret.

Et vas professionalitzar molt jove.

Sí, però acabat el Joso vaig estar un any buscant feina. Tenia 21 anys. El meu pare es va desesperar una mica, perquè això de dibuixant ja no ho veia gaire clar, i em va posar a fer de manobre amb ell,